

Láska bolí

Išiel som si po chodníku na tréning hokeja a tak zas. Každý deň len to isté ako pokazená plátňa. Zrazu keď som ju videl jej veľkú krásu, ktorá na svojím lúboštný šípom bodla do srdca. Hľadel som na ňu vášnivo no ozvať som sa neodvážil. Na tréning som išiel zrazu tam stála ze bude hrať hokej s nami. V našom tyme každý ju víta no ja len hľadím či sa na mňa šťastie usmeje a láska bude obetovaná. Prešiel deň i dva no ja však len v bráne stojím a dúfam že sa raz ku mne prihovorí. S láskou už skúsenosti z minula mam, no však toto je iné. Každú noc som po nej túžil priam slintal ale nič z toho nebolo. Raz len tak z tréningu idem ju som tam stretol tiež. Svojim krásnym hlasom sa mi prihovorila „Ahoj ja ťa poznám“. Zo srdca kameň mi spadol nôž bol tupý, na tvári mi pristál úsmev. O hodinu neskôr pred štadiónom som sa z ňou lúčil. Prišiel som domov išiel do svojej izbi a premýšľal „Či sa to ešte zopakuje, či sa ku mne ešte prihovorí“. V škole premýšľam na hodine slovenčiny ako to celé bude premýšľam si budúcnosť zrazu to príde „Haló, Samo vnímaš nás? “ Zo sna ma to prebudilo nervy mi to roztriaslo keď pani učiteľka zo sna ma trhá. Celý deň a celú noc rozmýšľam a čakám kedy bude piatok aby som mal tréning. Zrazu ráno vstanem na tréning sa chistam no však ešte predtým škola je. Ďalšie nervy tam strácam len tak čítam, počítam a píšem hlúposti do zošita a dúfam čakám kedy bude koniec. Zrazu zvonček zazvoní učiteľka nás však odprevadiť do šatne. Rýchlo sa obliekam na tréning to ešte stíham no však vďaka láske som slepí. Na tréningoch ju stretávam no však dnes tam není márne ju hľadám no však márne. Smútok a žiaľ zalial ma. No však len príbehla, že na tréning len meškala. Veselí som bol na tréningu podal dobrý výkon. Po tréningu čakám mamu kým po mňa až do Prešova príde. Zrazu sa ona ozve ku mne. „Dnes ti to islo.“ „Vďaka“, poviem jej. Pozvať ju na rande je pre mňa trápne a však teraz to príde. „Mohli by sme sa stretnúť v Mcdonalde tuná v Prešove.“ Hovorím „Dobre.“ Mama ma už s autom čaká. Domov prídem no však zaspáť neviem furt len premýšľam. Po tréningu v Mcdonalde ju čakám, už je tu, krasna ako vždy. Jedlo jeme bavíme sa a však ona na mňa hľadí. Pýta sa ci by sme mohli byť sami. Odišli sme z tamať na miesto lepšie. Hľadí na mňa zalúbené tak jak ja na ňu. Tu to je prvý bozk. Šťastný konečne som. Ako omameny celý víkend hrám len na ňu hľadím. Mesiac sme spolu. Tréner zrazu novinu nám povie ze celoslovenský turnaj nás čaká. Po týždni prešli zapsi dva. V škole sa sústrediť neviem. Ráno tréningi mam a po škole zápas z toho turnaja. Učiteľky ma len napomínaju. Len skúšajú a tíaajú. Len na ten sladký zvuk nášho školského zvončeka čakám. Keď už je tu len rýchlo do šatne behám, obliekam sa a tak ináč. Zo školy rychlim šprintom behám. Domov pripraviť sa na tréning. Ideme našim modrým jaguarom do Prešova aj keď v Košiciach bývam. Na ten posledný zápas co sa nazýva finále. Posledná sekunda o gól náš tím vihráva klakloson hučí a my sme majstry Slovenská. Výhra je zlata medaila a posun ešte ďalej. Pýtam sa „Jak ďalej.“

Výhrou sme sa posunuli do majstrovstiev Európy. O mesiac sa chystáte. S mojim tímom na oslavu sa chystam. Sedí tam ďalej moja sladká polovička. Mesiac prešiel Zimné prázdniny sa chystajú každý domov za ľahne no však len ja idem do Kodane v Dánsku hrať hokej. Môj tím, sam ide bez rodičov. V lietadle sedím na ňu hľadím keď ju mam tak rad v lietadle ďalšie bozky idú. Tam každý tím, či z Nemecka, Nórska, Anglicka alebo inak možné. Prvý zápas proti tímu z Nórska. S ňou na prechádzky chodím a za ruky sa držíme. Lúbime sa a to je to hlavne. Každé romantické miesto sme navštívili hlavne večer je to tam jak splnený sen. V hrávame stále do finále sa blížime a moja láska k nej stále rastie. Na štedrú večer rodina moja je doma a ja za stolom s inými brankár i tam sedím. Bez nej to nemalo význam. No však s Českým brankárom sa rozprávať da. Po večeri do izieb sme išli ja som s ňou spoločnú mal. Vedľa seba sme zaspávali s láskou sa do postielky ukladali. Na silvester keď sa každý veselí nás čakalo finále. Boli to hráči z Anglicka. Vyhrať im však nedovolím. O polnoci tam na moste aj s ňou stojím na ohňostroj sa pozeráme a bozky si rozdáваме. Na ľad sme až neskôr prišli. Bolo to vyrovnané do predĺženia sme išli. Tam si ma prekluckovali a skórovali. „Prehrali sme.“ Každého zalial smútok ja len pri bráne na ľade ležím a smutim. Po prehre mame ešte jeden deň v Dánsku. Tam sa s ňou potulujeme a smutim po tej včerajšej prehre. Na lietadlo čakáme na Slovensko prichádzame. Tréningi opakujeme a my dvaja sa stále milujeme. Ja deň pekný den som zistil že hokej už pre mňa není to co býval. Odstúpil som, na rozlúčku s mojim tímom sme išli. O týždeň neskôr v škole zase sedím do stropu hľadím učivo neviem a len to všetko spomínam. Ten deň lepšie mi není pocit mam jak keby mi brali slobodu. Moju demokraciu. Deň bol lepší keď sa ozvala. Pozvala ma tam kde naša láska vtedy začala. Oznamenila mi že sa sťahujú do Bratislavy a ze nás vzťah už nedáva zmysel. Srdce zrazu umrelo mi. Keď sa prebralo tak skamenelo. Bolo neskoro už má nemiluje. Ona už odchádza. Vravim, „Počkaj“ no bohužiaľ, je neskoro. Prechádzam sa po uliciach Prešova a len tak dumam „Prečo práve ja?!“ Musel som sa s tým zmieriť bolo neskoro nedalo sa s tým nič urobiť. Nas vzťah zrušiť sa môže ale milovať ju stále budem. Láska bolí to už dávno viem len ta bolesť je neutíštelná. Diera po tom šípe lásky mi tam už asi navždy zostane. To je asi z tohto diela všetko len jednu vec ešte na srdci mam. Vždy keď sa povie láska, spomeniem si na teba Nina.